

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt.

Megjelenik e lap hetenkint
vasárnap, egy iven.

E lap szellemi részét illető
közlemények a szerkesztő-
séghez, a pénzküldemények
a kiadó-hivatalhoz külden-
dők.

Hirdetési árak:

A három hasábra terjedő
petitorsorért egyzeri hirdetés
nél 18 kr., a két hasábosért
12 kr., az egy hasábosért
6 kr. számítatik.
A „Nyilt-tér“-ben a három
hasábos petitorsor igtatási díja
15 kr. o. é.
Bélyegdíj minden egyes be-
igtatásnál 30 kr.

Bérmentellen levelek nem
fogadtatnak el.

Szentesei Lap.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

Még egyszer egy új törvényről.

Ama számtalan intézmény között, melyek hazai köztörvényhozásunk terén mind e mai napig születtek, alig van egy, melyre nagyobb joggal lehetne mondani, hogy: létrejött a szükség, mint ezt a „közegészségi törvények“-ről mondhatjuk; mert egy bécsi jogtanár szavaival élve, „nem az elvont alkotmányos intézmények, szabadsági, egyenlőségi jogok, államformák, alkotmányi biztosítékok, választási és szervezési rendszerek, egy vagy két kamararendszer képezi az egészséges közigazgatás minden feltételét, s ne pusztán ezek reformálása képezze a törvényhozó testületben a discussio főtárgyát, hanem az, hogy mily intézmények, formák feleljenek meg legjobban az alkotmányos élet és gyakorlati közszükséglet igényeinek.

Ha tekintjük, hogy még más nemzetek a szaporulat oly nagy mérvének örvendenek; addig nemzetünknel a halandóság, hazánk legtöbb vidékén jóval túlhaladja a szaporulatot; minek következtében a költövel mi is joggal sóhajthatunk föl, hogy: „pusztulunk, veszünk, mint oldott kéve széthull nemzetünk.“ Köztudomásu dolog, hogy a törekvés a népegészségi viszonyain javítani, az egészséget veszélyeztető csapásokat elhárítani, nagyobb részben azon szenved hajótörést, hogy a nép éppen a legegyszerűbb egészségi ügy alapkérdéséhez sem ért semmit, — s az istenben való teljes bizalom, sorsunkon való teljes megnyugvás lelkünkbe oltott tévna, általában elmondhatjuk: önmagunk iránti kötelességünket kívánja áldozatul. Ha népünk közül valaki beteg, rendszeren egyik végletből a másikba esik; megnyugszik isten szent akaratján s összetett kézzel várja halálát; (pedig azt mondja a biblia, hogy: „segits ember magadon, isten is megsegít) s ily lelki megnyugvás közt, az értelmes s a bajon — annak idején — talán segíthető orvost legtöbbször már akkor hivatja el, ha már a pap által elkészített magát a boldog jobblétre, vagy a babonán alapuló kuruzsoláshoz folyamodik s orvost éppen nem is hivat.

Nem kell mondanunk, hogy ily viszonyokban leli aztán magyarázatát azon óriás aránytalanság,

hogy míg Belgiumban a 60-ik életévet 100 közül 44 éri meg, Angolországban 41, Magyarországon csak 30; tehát míg amaz országokban 59 vagy éppen 56 emberi élet alszik ki rendes körülmények között, nálunk pedig 70. Ha most már tekintetbe vesszük, hogy az államélet talpazatát az ország egyesekre osztott tagjainak összege képezi, s egy állam positiv jövőjére a nemzet létszáma mily horderejű befolyással bír: ily körülmények közt a fönnebb kimutatott aránytalanság joggal serkenthet bennünket arra, hogy ezen társadalmi veszteséget államhatalommal, törvény erejénél fogva igyekezzünk alább szállítani. S minthogy az államnak a személyi élet különböző ágaiba beleszólási, igazgatási joga van, s minthogy az államok e jogot más oldalról tényleg gyakorolják is, a közegészségügynek a belügyi rendezés tárgysorozatába való fölvétele, továbbra nézve elodázhatlan szükségnek tünt föl s ez évben törvényhozó testületünk által ki is lett mondva, hogy: „a közegészségügy vezetése az állami igazgatás köréhez tartozik.“

Közérdekűnek tartjuk itt néhány sorban fölmutatni, hogy mikről intézkedik a magyar törvényhozás e nemű első szülöttje. Általában e törvény figyelmes átvizsgálása a legszebb eredményre jogosít föl hennünket, a bennfoglalt nagyobb részben helyesen körvonalozott újítások alapján — hisszük, hogy — közegészségi viszonyainkban néhány év alatt kedvező fordulat fog bekövetkezni; bár meg vágyunk győződve, hogy valamint egyéb, ugy a közegészségi törvény nem egy üdvös pontja — mert viszonyaink közt nem kivihető — ki tudja mennyi ideig fog pusztán papiroson maradni.

A közegészségi törvény a hatóságoknak kötelességévé teszi „a lakhelyek tisztán tartása tekintetéből, a posványok, moesárok lecsapolását, kiszáritását, csatornázás behozatalát.“ S amennyiben ez intézkedések keresztülvitele, soha és semmi esetben nem eszközölhető a lakosság terhelése nélkül, — lehet, hogy rosszul, de határozottan úgy vélekedünk, hogy e körülmény Szentesen sem szolgálhat a — törvény határozott rendelkezéssel szemben — sokáig ürügyül arra, hogy a Harizs-féle ház sarkától a város közepén végig

vonuló egész nyáron át — a közegészség rovására — bízólgó árok ugy, amint van, sokáig ott díszeljen. Vajha rendőrségünk találna már ki valami módot arra nézve, hogy, ha már az árok ott van, melyet onnan eltávolítani nem a rendőrség, hanem a jövő feladata, legalább az e téren hetivásárok alkalmával heteken, hónapokon át lerakodó, most már térdig érő lóürülék távolították el; hiszen e tér nem egyeseké, hanem a városé s ennek ily módú szennyes volta a közrendészet fölügyeletét képviselő hatóságot compromittálja!) Intézkedik a törvény továbbá, hogy: ezentúl a lakhelyek légkörének, talajának, vizének tisztán tartására felügyelni, arról rendelkezni a hatóságnak kötelessége leend, hogy az egészségre káros befolyásu lakhelyek a hatóság által szükség esetén kiüritendők, sőt kisajátítás útján végképpen eltávolítandók; a hatóság feladata gondoskodni s ellenőrizni, hogy az iparüzletek a közegészségre ártalmas befolyást ne gyakoroljanak. Gondoskodik a törvény továbbá arról, hogy a 7 éven alól levő gyermekeket az, aki az ő gondozására törvényszerűleg hivatva van vagy azt magára vállalta, betegülés esetén büntetés terhe alatt is tartozik gyógyítani; az iskolákat egészségügyi felügyelet alá veszi s nem engedi a test egészségétől függő szellemet, mint a haza kincsét elsenyvedni, megromlani.

Lehetetlen, hogy sok élet, sok termékeny testi vagy szellemi munkaerő meg ne maradjon a haza javára akkor, ha tekintettel a rögtön támadt balesetekre „a népesebb városokban mentő intézetek állittatnak — mint ezt a törvény rendel, ha azok, kik vagy szegénységüknel fogva vagy otthonjoktól távol nyilvános beteg ápolásra szorulnak törvényszabta tágas jó levegőjű kórházba mehetnek.

Azonban igen természetes, hogy e törvény addig annyira elhanyagolt közegészségi viszonyainkon, valamint népesebb városok — mondhatni — végzettéljes hanyatlásainkon segíteni csak úgy fog, ha az ige testté tételére hitt hatóságok, erélyes ellenőrzés mellett, az ügy kezelését ügyszerető, lelkiismeretes, szakértőkre bizza, kik, mint felelőségre vonható hivatalnokok, egészen ezen hivatásnak szentelik életüket. — s.

TÁRCA.

A pásztor kedvese.

— Beszély. —
Irtá: Sima Ferenc.
(Vége.)

Mintha egy ördögi vásott kéz csapott volna le a virágok kelyhén mulató pillangók közé, ugy repült szét a szép menyekzői kíséret. A templom, mely ama borzasztó vallomás után szent falaival össze nem omlott, pár pillanat múlva a siri csend tanyája lett, hol éjjelenként a rémek fehér leple uszik a képzeletet zavaró sötét levegőben. A templomban már nem volt senki csak a lelkész, menyasszony és én.

— Ön haza fogja kísérni e boldogtalan gyermeket, mondá a pap felém fordulva. — S te leányom folytatá ihletett hangon: légy nyugodt, amit tettél, azzal önlelküismerettednek s istenednek tettél szolgálatot s e kettő fölött áll minden más emberi kötelezettségnek.

III.

A templomi esemény hire, mint korlátlan vihartól meghurcolt tűz, futott szélylyel az egész városban. — Egy óra múlva egyik ember beszélt emelkedett hangon a szív és lélek nemes győzedelmét a balfölgóság szülte szülei erőszak fölött, a másik keresztet vetve magára sugdosá előre, hátra a borzasztó szentségtörést.

Édes István aram háznál is hamarabb megtudták e kellemetlen újságot haza érkezettöknél. — Ez esemény minden rendet összekuszált a háznál. Néma, halálos sápadtság ült az egész háznép arcán, megakadt a kereké a gépezetnek, mely az örömtünnep élvezetessé

tételéért jött mozgásba. Édes István a konyha ajtóban, hol e villámként sulytó hirt meghallá, mozdulatlanul várta be leányát, ott állt néma szoborként önmagától visszariadva, mint az istentől megvert fekélyes Jób.

Midőn beléptünk a kis kaban, megölöm kiáltá örült fölajdulással, s rohant be a szobába.

Borzadva tántorodtam vissza. — Megölöm, ismétlé hörögve az apa; kuszált hajjal rohant egy puskával elő. Önkéntelenül a szerencsétlen leány elé léptem, hogy védjem a megtámadás bármilyen neme ellen is; azonban Édes István nem is ügyelt ránk, hanem örülten futott ki a nyitva álló kapun. A mezőre ment a pásztor fölkeresni, vére föllázadt hevében, vad szomjtól égett boszuját tölteni az emberen, ki fölforgatá családi boldogságát s guny tárgyává tette apai édes reményét. Libegve közeledett azon ponthoz, hol emberével találkozni kellett.

Olvásóink azt hiszik, hogy a pásztor most nem volt juhái mellett, a templomi eset öröme és fájdalomtól, hogy zaklatott lelkét néhány pillanatra megszabadthassa: elment oda, hol a lánghévétől habzó billikomnak fenekén egy boldog arcu szebb jelen mosolyg. Nem a pásztor már ott állt juhái mellett, leike az öröm és fájdalom kinjaival küzdve. Ott állt, lábai alatt tarka virággal himzett, zöld köntösével a tágas rona terült, feje fölött az illatos légben könnyű rózsás föllegek usztak, előtte a füge eb, jó kedvvel csaholta körül a szélylyel terülő nyályat. A pásztor mindezekről nem tudott semmit; lelke a földi lét apró mozzanatainak befolyása alól fölszabadult; ott állt, mint egy szent, örült, botjára hajtá fejét, föllobogó érzelmének sulya alatt eltoppulva, érzéketlen merevséggel bámult a pusztalégbé.

Az élet e percben nem volt valóság előtte, lelke a mult, a templomi meggyőződés, s jövő sorsának elképzelt zürzavarába merült.

S ez alatt a minden jog és törvényről megfeledkezett apa, közeledett adáz dühével.

Megölöm, orditá rekedten, s már csak néhány lépésre volt emberétől, ki egy szobor fagyos nyugalmaival meredt a boszút libegőre. Édes István vérszomja kihült a mozdulatlan s mégis borzasztóan fenyegető alak láttára, s a fegyver, melyet fölemelt a védtelen ifjúra; elveszté egyensúlyát, alá hanyatlott kezében. Egy gondolat, mint a villám járta át lelkét: hátha az az alak ott csak egy képzelt rém, Bodor Sándornak üldözött lelke. Édes István bibliai ember volt, úgy rémlett neki, mintha ama fagyos merev szobor ajkáról a biblia szavait hallaná hangzani: „Saul! Saul! mit kergetsz engem?“ A boszú hevében föllázadt ember erkölcsileg le lett fegyverezve; eldobta a fegyvert kezéből. Öntudatlanul követte lelke föllükerekedett nemes sugalmát, mit a szív és lélek összehangzó működése szül, közelebb lépett a néma szótaian pásztorhoz s engesztelődéssel nyujtá felé jobbát. A sorstól üldözött szerencsétlen ifjú hálával szorítá meg a felé nyujtott kezét, hangot nem birt nyelvére erőszakolni, de érzelmének világos jele volt a két könycesep, mely a nagy fekete szemekben megjelent.

Az éjjel és nappal összelelkeznek, s a minden reményt igérő szép hajnal fölragyog, s az üd, e kedves reggel után, a nap áldását hozza el.

Édes István nem ellenkezett többé s a pásztor és kedvese együvé lettek.

tatkozó toroklob veszélyes elharapódzhatásának megakadályozhatása szempontjából, az előjárás már idáig különben is megtette az erélyes intézkedéseket, de annyit e helyen sem látunk fölöslegesnek fölemlíteni, hogy a közegészségügyi törvények értelmében büntetés terhe mellett köteleztetik minden szülő vagy gyermek gondozó, 7 éven alóli megbetegült gyermekét orvosi gyógykezelés alá venni, s mivel az említett ronesól toroklob a gyermekkor éppen e szakától veszi áldozatát, ily körülmények között a törvény szigorú megtartását e hatóság erélyesen ellen fogja őrizni, s a banyag, vétkes mulasztókat a törvény kellő szigorával büntetni. — Megjegyezzük itt, hogy közönségünk azon osztálya, mely már anyagi helyzeténél fogva sem kötelezhető, hogy orvost és gyógyszerrendeljen beteg gyermeke számára, ezeknél az orvosi és gyógyszerári költségeket a város fedezze.

— *Mint hírlék*, Rómer Floris, hazánkban a régészeti tudomány elsősorú tudósához lesz szerencsénk legközelebb. Rómer ur a szegvári Tűzkövesnél szándékozik e lerándulás alkalmával ásatásokat eszközölni. Örömmel nézünk a tudomány e derék apostola megérkezése felé!

— *Figyelmeztetés*. Több eset fordult elő a kataszteri kiigazítási munkáknál, hogy a térmértékben részint az egész határra, — részint egyes birtokosok birtok részleteire nézve eltérés mutatkozik, vagy a terület ki-terjedésének mennyisége bizonytalan. Ily esetek nemcsak felette nehezítik a pontos munkát, de sokszor surlódásra is alkalmat. A birtokosok azt kívánják, hogy a becselőbiztos vagy fogadják el a hibás bemondást, vagy mérésre föl az állam költségére. Ebből azt látni, hogy a birtokos osztály nem olvassa a kataszteri törvényeket s azok iránt nincsen kellőképp informálva. De némely becselőbiztosok is nem adtak kellő fölvilágosítást a községi bizottságoknak.

Ezen dolog pedig egészen tisztán áll. Nevezetesen a térmérték pontoságához szigorúan ragaszkodik a kormány, mert e nélkül hamis lesz a kataszteri munka, ehhez tehát kérelhetlenül ragaszkodni kell a becselőbiztosnak is. Most már lássuk minő itt az eljárás?

A törvény azt rendeli, hogy a térmértéket a birtokos mutassa ki s ő szolgáltaessen arra adatot. Ha nem akarja kimutatni, vagy nem tudja kimutatni, akkor a becselőbiztos jegyezheti be, mint ő hiszi valónak, tehát talán többre is, mint áll, de ez nem okozhat jogsérelmet a birtokosra nézve, mert ez ellen föllebbezhet, minek mérés a következtetése, hanem a mérés költségeit a birtokos viseli, nem az állam, miért? azért, mert a törvény szerint hiteles adattal a birtokos tartozik kimutatni a terület mennyiségét. Hogy ezt bizony ki lehet tudni a törvény gondoskodott ugyan eszközökről, mert azt mondja, hogy mindenki, kiknek régibb, vagy újabb térképe, vagy egyéb adatai birtokában vannak, tartoznak azokat e célra átadni. Amde mégis felette nehéz ily adatokhoz jutni és sokszor nincsen is semmiféle adat. Mi következik tehát ebből? az, hogy ahol a terület mennyisége iránt kérdés támad, azt mérnöknek föl kell mérni, de ha a birtokos ezt maga föl nem méri, akkor a kataszteri igazgatóság küld ki mérnököt, akinek a költségeit azonban, ha a mérés az egész határra vonatkozott, az összes birtokosság — ha pedig egyes birtokosnak birtokrészletére — akkor az egyes birtokos tartozik megtéríteni. Ezt mondja a legújabb miniszteri rendelet. — Jó lesz ezt a birtokosoknak szemmel tartani.

— *Zolnay Károly*, polg. isk. igazgató urat súlyos családi gyász érte. F. hó 11-én kísérték 4 hónapos kisfiát az örök nyugalomba. — Béke lengjen a kiszenvedett pora fölött!

— *Nemes adakozó*. Rechlinger Zsigmond, kisteleki lakos, ki egy azon 1849 ik évi Szentesen toborzott honvédek közül, kik házhely és egy hold szent lászlói föld megigézésre mellett fogadtattak föl fegyverfogásra, oly nemű kérvényt nyújtott be a városi közgyűléshez, hogy amennyiben a város által 1849-ben tett ígéret 1868-ban be lett váltva, s a követelhetős teljes jogával lett fölruházva, kéri a közgyűlést, hogy az e címen őt megillető részt, — mivel jelenlegi anyagi helyzete, e jog élvezetét, saját személyére nézve nem igényli — fordítsa nevében egy Szentesen fölállítandó közkórház alapjához. — (Rechlinger Zsigmond 1849-ben szentesi lakos volt s onnan lett ez adományozás magyarázatát.) Nemes adományozásáért fogadják e helyen is a közönség nevében tett köszönetünket.

— *A kataszteri munkálatok* vezetésével megbízott urak a közönség kedvéért oly szívességet tettek, melyre különben sem a törvény, sem egyesek nem kényszeríthetnének. Tapasztalták ugyanis, hogy a törvényes határidő elteltéig alig néhányan tekintették meg a befogajtott munkálatokat, — elhatározták, hogy f. hó 23-ig nem fogják fölterjeszteni a reklamációkat. Kiki saját érdekében ne sajnáljon egy kevés fáradságot, hogy ha tévedésből nem helyesen van fölveve birtoka, a fölhasználást megtehesse. Különösen a régi birtokosok figyelmét hívjuk föl, mint a kiknek I-ső osztályba sorozták földjüket. — Eddigél 220 reklamáció történt.

— *Tudomásra hozzuk* az illetőknek, hogy Papp Károly, a szegedi orsz. kiállításán érdemérmét nyert varróasztalát, ma vasárnap, 4 és 5 óra között, Rambovszky termében fogja kisorsolni.

— *Félegyházán* f. hó 7-én avatták föl az új templomot és a Csongrádról áthelyezett tanítóképezdét. — A közökt. ügyi ministert Szász Károly helyettesíté.

— *F. hó 13-án* d. e. B. J. házában, az új honvéd soron, tűz ütött ki. Egy esomó kukoricaszár és egy esomó szalma lett a tűz áldozata. Szerencsére, mielőtt nagyobb baj keletkezhetett volna, elnyomatott.

— *Töri József* ur, ceglédi zongora tanító, 36 napokban itt járt; szívesen körünkbe jő, ha biztosítva lesz jövője. Mi személyesen ismerjük T. urat, s melegen ajánljuk az illetők figyelmébe. Több, mint 40 éve, mióta folyton zongora tanító.

— *Fortuna ugyancsak* hinti Szentésre áldását. Most két hete egy kofa asszony, utána B. ur. e léten pedig Z. ur szakácsnéja nyert a kis lutrin 760 forintot. No hiszen, nem is kell a közönségnek egyéb, — az a szerencsés, aki hamarabb fölkelhet s futathat a „lutriboliba.“ Csütörtökön csaknem 100 frt gyűlt be ilyen apró tétélekből. Tökéletesen igazsága van pedig annak, aki úgy tőri magát a lutri után; mert, ha az egyik vagy a másik nyerhet, mért ne nyerhetne ő is? — Mi meg azt mondjuk erre, hogy az nyer legbiztosabban, aki nem rak rá, mert pénzét nem dobja ki haszontalanul.

— *Addig jár a kórsó a kútra, míg eltörik*. Régi közmondás, és igaz is. Mai világban addig gazdagszik némely ember, míg följárja rá bizonyítják, hogy család, hogy . . . Ez még újabb tapasztalás, de ép oly igaz. Ujhelyi Lipótot, Hódmezővásárhely „gazdag zsidóját,“ kit városunkban is rejtendő uszoráskodásáról ismernek, — a múlt héten Szegeden családja miatt elfogták. Hogy csakugyan vétkezőnek ismeri önmagát, s családja is ilyen véleményvel van föléle, arról tanuskodnak a „Szegedi Híradó“ következő sorai: „Néhány nap előtti U. L. dísgazdag h.-m.-vásárhelyi uszorást, a kt, Csongrád megye rémének mondanak, családi vád miatt befogták s a szegedi törvényszék börtönébe helyezték vizsgálati fogságba. A befogottak neje, Muskó Sándor, kir. ügyészhez ment, férje ügyében „informálni.“ Az informálás java pedig abban állott, hogy az asszonyság egy ezres bankót felejtett a kir. ügyész ur asztalára az igazság nyomatókáiul. Hancsa a vaskos informálás körbe vesztett; mert a kir. ügyész már egy óra múlva az esetről jelentést tett a törvényszéknek, mellékelvén az ezres argumentumot is. Most már az asszonyság is vizsgálat alá kerül vesztegetési kísérlet miatt.“ — Gyönyörű történet! Azt hisszük, lesz még több is ilyen.

Értesítők Czákó Józsefnek III. t. 9. h. sz. a. Fábiban 10 hold földje van szabadkézből eladó. — **Ozv.** Mihályné örökösöknek Nagynyomáson 2 első osztályú földjük, ugyszinte II. t. 563. számú házuk eladó. — **Ör.** Sebők József f. hó, IV. t. 55. számú ház, eladó; — a venni szándékozókat értekezhetnek Molnár Györgynél III. t. 501. sz. a. — Néhány Feyer József-féle ház I. t. 167. sz. a., kiadó; értekezni lehet Hankiss Károlynál I. t. 166. sz. a. — Kanász Mihály örökösöknek kiserparti házuk, kedvező feltételek mellett, eladó; a venni szándékozó alkut tehet Kanász Nagy Sára felsőpárti házában. — Kanász Nagy Sára II. tizedben lévő háza eladó, vagy hazonbérbe kiadó; értekezhetni Kanász Nagy Sára felsőpárti házában. — Sebők Antalnak egy kékes tehénről szóló, S. Sz. bélyegű marháslévele elveszett; a megtaláló jelentkezzen a kapitányi hivatalnál, 2 frt jutalmat kap. — Borbély Jánosnak felsőreten egy nagy kazal takarmánynak való szalmája eladó, vagy kukoricaszárért elcsereendő. — Bazsó Istvánnak nagyhegyi 1 hold szőlője eladó. — H. Szabó Lajosnak a sulymos tóparton 5 hold nád és gyékénye van lábón eladó. — Jurenák Ede urnak túlakurca földje kapásvetemény alá kiadandó. — Szűcs Györgynek esütörtökön este két, három-három éves esdőről fekete csikaja eltévedett, a nyomba utasító illő jutalmat kap. IV. t. kureapart. — Gránic Pálnak kistölkei 65 hold tanyaföldje, Királyságon 1 fertály földje hazsonbérbe kiadó. — Borász Szabó Imrénének Nagytőkén 10 hold kukoricaszárja van eladó. I. tized 744. sz. a. Fried Ferencz, tiszalóki fakereskedő tudtára adja a t. közönségnek, hogy új, idei kinstári méteres feayőfája van igen jutányos áron a Tiszán eladó; a venni szándékozókat nevezeténél f. hó 11 től kezdve jelentkezhetnek. — Kanfi Horváth Józsefné cseseri tanyáján 2 boglya szénája eladó. — Szél Györgynek tölkei tanyáján 10 hold földön termett kukoricaszárja van eladó. — Irbázi Sándor a lapistól attól a fertői utig egy subát elvesztett, aki megtalálta, jelentkezzen a kapitányi hivatalnál, illendő jutalmat kap. — Piti Pálnak Tőkén 205 hold, Búserben 167 hold földje örök áron eladó, vagy felesmunkálatra kiadó. — Kohn Gábornak Sarkadi Imre féle földön lévő gyep, hazsonbérbe, szántóföldje pedig felébe kiadó. — A honvédek ellenőrzési szemléje f. hó 14 és 15-ik napjain fog megtartatni, tartoznak ezen szemlére mind azon honvédek igazolványaiikkal együtt megjelenni, a kik a f. évben tartott fegyver gyakorlatban részt nem vettek vagy ez évben tényleges szolgálatban nem voltak. — Kr.-Nagy János cseseri földje feles munkálatra kiadó. — Czákó József, III. t. 9. sz. a. lakosnak fábiban 10 hold szántó földje szabad kézből eladó.

A közönség köréből.

Meddig még?! . . .

Csongrád, 1876. okt. 7.

Ha e lapok 40 ik számában egy névtelen írkász csupán az én nevem becsnése, és fajtalan piszkolódása mellett marad, bizony nem szólnék semmit ama magyar közmondás alapján: Hadd ugason . . . de, mert roszakarólag a dolgokat annyira elferdítve írja le, hogy az igazsághoz híven végre is kénytelenítem sikra szállni, s megmondani itt a nyilvánosság terén a pökböndi ifjonek írkásznak, hogy közleménye valóságos rágalom és roszakarató frázisokból áll: ugyanis: Hol mondta ez a nép — bár jogosan mondhatta volna — hogy ő ur akar lenni? hiszen éppen az önfajta egyénnek vágták, s vágják a fejéhez, hogy ez a nép egy értelmetlen tömeg! avagy nem így fejezi-e ki magát az utóbbi kiskorúságot eláruló írkásában is névtelen?

Hol mondtam én azt, hogy ami jó, az mind tölem származik, s ami enyéem, azt elleneimnek tulajdonítom? Vegye el hát névtelen ami rossz, ha bírja! . . .

Öszinte vallomás az, hogy a nép ellenében áll az összes értelmiség (?) a városi tisztikaral, ámbar én ezt nem hiszem egész teljességében.

Azt állítja névtelen, hogy Csongrádot az árviztől nem tudta Csatár megmenteni! . . . Ki bizta meg Csa-

tárt, hogy mentse meg a várost? . . . Senki. Nemde a vész idején kétszer látogatta meg Csatár a várost, várva, hogy valakinek csak eszébe jut azt mondani: „No Csatár, most mutasd meg népszerűségedet, s állj a nép élére, s mentd meg a várost.“ Nem . . . sőt mikor magát fölajánlá is egy gyűlésben, visszautasított.

Igy volt-e névtelen ur?

Bizony pedig szükség-e lett volna a népnek egy vezetőre, mely az ingadozást eláruló parancsok között azt sem tudta, mit tegyen, és mit ne tegyen . . . Bebizonyítsam-e ezt?

Hol volt igazolomban a nép a sárkány farki esetet kivéve? mely szintén a fonák intézkedés kifolyása volt; de hiszen katonasággal rendelkezett a hatóság, tehát a legnagyobb méltatlanság a hibát a népre tolni. s ezt engedelmességgel vádolni! ilyen nem volt . . .

Az a Csatár nem félti népszerűségét névtelenül, s nem azért hívott össze népgyűlést, de azért, hogy ez mondja ki, miszerint még most is van-e szükség kölcsonre, hogy így Csatár a lépéseket újra megtehesse!

De nagy arcatlanság kell ahhoz még tovább is konokul állítani névtelennek, hogy Csatár azt mondta volna valahol, hogy kézs a kölcson pénz, csak menni kell érte. Megmondott már y—y által, hogy ily bolondot Csatár nem mondott soha, tehát aki tovább is ily valótlan állítani elég vakmerő, az a bolond! Bizonyítékot, bizonyítékot!

Azon hosszas okoskodására a fiók írkásznak, hogy miként? s minő biztosításra vétethetik föl kölcson? nem szölok semmit, hadd oktassa a világot az ipse, ki azt hiszi, hogy benne egy jeles Statustan tanár veszett el.

Több helyen odiumozik névtelen, mintha az odiumot mi idéztük volna elő! avagy nem oda mutat-e minden szava, minden tette névtelennek, hogy a vizsályt, a gyűlöletet idézze elő nép és értelmiség között, midőn a népet értelmetlen tömegnek, gyűlédeknek sat. cimezgeti.

Ne bántsuk azt a népet öcsém uram, mert annak a kegyelmé és jó akaratából szándékozunk élni! s vigyázzunk, a tűzzel gyermeknek nem jó játszani, mert látja a m. utcai tüzet is gyermek okozta . . . Tízakna a nép, melyet föllebantani egy okos embernek, sem lehet szándékában.

Abban tán nem vétkezett Csatár, ha Stammer ur tanácsát követve járt el, melynek lett is eredménye, névtelen elképzelhető szíve nagy fájdalomra, minthogy csakugyan nyert az a Csatár végre is kölcson a m. kormánytól, s hogy ez nem lett teljes, t. i. 50,000 frt, nem azon mult, mert Csatár kérte, de azon, hogy e 25,000 frtot is innen onnan szedte össze a nmlg belügyminiszter ur, minthogy rendelkezése alatt most pénz nincs; de még is segíni akarván a népen (az értelmetlen gyűlédek népen!?) tehát kegyeskedet ennek kölcsönt adoi . . . Tén ez sem Csatár érdeme névtelen nézeteként?

Ami névtelen szerint a mlgos főispán urnak lealacsonyítására vonatkozik, miszerint az egy törvénytelen gyűlédek küldöttsége élére nem áll, csak azt jegyzem meg, hogy e tárgyban Csatárt meghíva hosszasan tanácskozott főispán ur, s én egészen másképp vagyok meggyőződve e derék ur humanitásáról, mint névtelen, s ha el nem ment — mert tán éppen nem mehetett — a befügyminiszter urhoz, nem azért nem vette, mintha a névtelen szerint az értetlen gyűlédek népet nem méltatná többre, mint névtelen, de, mert elkelle utaznia, mielőtt a kérelemnek engedhetett volna.

Igy ám tisztelt ur!

Meddig még? meddig tart tájtékö dűhe némely kiesinykőknek? kik nem tudnak egyébbel foglalkozni, mint a más becsületén rágódással . . . Nem irigylem nekik e nemtelen eljárást! Csak rajta! állók élébe az ily aljas rágalmak nyilvánulásának.

Ide lyukadt hát ki névtelennek 1876-ik év szept. 24-én kezdett, és ugyan ez év szept. 25-én bevégezett rágalmas munkája . . . Ott van, tessék megnézni a levél elejét, s bevégezését, van ott két keltezés is.

Megenged még tek. szerkesztő ur, ha e cikkemben egyébből is írok, mely ugyan szorosan véve e dologhoz nem tartozik, de amnyiban még is ide tartozhatik, hogy itt is Csatár becsülete forog szóban; már pedig a sajtónak nem csak az a kötelme, hogy piszkolotni engedjen valakit, de az is, hogy a becsületben megtámadott védelmét is napvilágra hozza. Ugyan is:

A „Szentesi Lap“ ugyancsak azon 40-ik számában hol egy névtelen Csatár és többek ellen epéjét kiöntötte, a „Vegyesek“ rovata második pontjában az áll, hogy a kir. tábla megerősítette a pestvidéki törvényszék azon határozatát, miszerint Csatár ellen család sat. miatt az elővizsgálat megindítandó.

Ezt egy német lap nem tudni honnan szedve elő hozta először, s utána a Pesti Napló közölte, de mely P. N. a helyreigazítást — mit Csatár velem együtt viitt el a szerkesztőséghez — már közölte is. — A dolog meióben alaptalan is, amennyiben az igazságügyminiszter a pestvidéki törvényszék helyett ez ügyben már régebben a budapesti törvényszéket delegálta is Csatár határozott kérelmére, tehát a pestvidéki törvényszék nem is határozhatott ez ügyben, sem a Curia ennek nyomán.

Ez a dolog lényege, ez a valóság, melyet ugyan sophizmákkal el lehet csavargatni, de az igazságot eltagadni becsülettel nem lehet, nem szabad, ezt kétségbe vonni csak névtelen és cons. lehet képes.

Sohlya Antal m. k.

Főmunkatárs: Kovács Pál. Felelős szerkesztő: Sina Ferenc.

Alulírott nál egy 4-6 gymnáziumi osztályt végzett ifju gyakornok felvétetik.

Török János, gyógyszerész.

A munkásosztály sorsa és társadalmi erősbülésének eszközei.*)

Brown, egy exfordi politikus eszmadia, bizonyos alkalomkor úgy nyilatkozott, hogy „a munkás a legfüggelenebb ember a világon.” — S annyi bizonyos, hogy a munkás, ha ügyes, szorgalmas, józan és értelmes, mindenütt érvényre emelheti tehetségeit és könnyebben, szabadabban él, mint bárki más, kinek szintén önéreje, tehetségére nehezkedve kell keresni kenyerét. Azonban sokkal többen s köztük valószínűleg a túzról pattant magyar munkások is inkább egyet-értnek egy másik munkással, ki egy munkásokból álló gyűlésen azt állítja, hogy: „a munkás élete folytonos degradatio, mindennapi mártírság, gyászmenet a sírhoz.” Fölösleges biztos alapra fektetett érvekkel bizonyítani ez utóbbi állítás alaptalanságát, hiszen minden ember, még az ingyenélő is tudja, hogy az ember munka nélkül nem érdemes az életre s annak élvezeteire, hogy a munka nemesítő. — Rousseau, a jeles francia bölcész, Emil-jét sem papnak, sem prókátornak, hanem becsületes-asztalosnak nevelte. S ami végre a mindennapi mártírságot illeti, ez a munkásoké mellett az egész emberiség sorsa. — E tekintetben tehát nem lehet alapos panaszt emelni.

Egészen más, ha az elégedetlenség tisztán azon viszonyból ered, melyben munka adójával szemben áll. Elvonva minden egyéb észszerű jogtartástól, mely nála fölmerülhet, a munkás nem ok nélkül panaszokodik olyankor, midőn az erő és idővesztésért nyert kárpótlás nem felel meg azon lakás költségeinek, melyben működik, s nem áll arányban az élelmi szerek árval. Az ily természetellenes állapot ellen azután méltán kikélhet és senki sem ismerheti félre ily esetben a strike jogszerűségét, mely a munkás osztály elégedetlenségének legélesebb kifejezése. A munkás sorsának kérdése, mely ma Magyarországon is napirenden van, szintén ily aránytalanságból eredt s annak felkarolása világosan mutatja, hogy ott, hol a munkásnak magának nincs módjában sorsán segíteni, hol úgy szólván a nevezett gazdasági elvek érvényre emeléséből származik reá nézve az aránytalanság, az állam kötelessége neki ily esetben segítségnyújtani.

Feltéve már most, hogy a munkásnak nincs panasa munkaadója ellen, hogy munkája aránylagosan eléggé meg van fizetve, hogy 12 óra helyett 11 órát kell dolgoznia, hogy nincs aránytalanság jövedelme, a lakhelyi és élelmi szereinek költségei között: vajjon megsz-e akkor sorsával

*) Steiner Gábor ur, ki több ideig tartózkodott Angol és Franciaországban, alapos ismeretével bír a külföldi munkások sorsa és társadalmi állása azon viszonyokról, melyek a haladás tényezőjeként nem kevés szerepet játszottak a munkás nép jobb létének emelésére nézve, s kitől e nemből, még külföldön tartózkodása alatt, már több jeles cikket hozott, különösen a 70-es években a magyarországi, megízerte volt, hogy Japannak állandó munkatársra leendő, mit első fellépése alkalmával örömmel hozunk t. olvasó közönségünk tudomására. Szerk.

elégedve; elérheti-e azt, mire minden ember törekszik, — az önállóságot? el lesz-e látva öreg korában, midőn lehetetlen lesz testi erőt és ügyességet fejteni ki. ... Nem és igen. Nem pedig azért, mert csak tüke vezethet jólre, mert csak pénzzel lehet önállóságra jutni.

A munka magában nem elég; ismeret és ügyesség is megkívántatik mint mindenki tudja, de még ez sem elég, még más is szükséges, mihez a munkás oly nehezen jut: ez a megtakarított vagyon.

Minden tüke munkából, ismeretből, ügyességéből és megtakarításból ered. Aki hetenkint 10 forintot keres és azt elkölti, gyarapodhatik ugyan különböző módon, de nem erősbült tőkében. A munkás ugyan mondhatná: mit hasznái az én takarékoságom? csekély keresetemből, ha még addig élek is, nem hozok annyit össze, mennyiből öregségemben megélhetek, vagy valami jóvalaló vállalkozást kezdek. — S ebben igaz van; mert tegyük föl, hogy hetenkint 10 forintot keres s abból egyet félre tesz, így év végével lesz 52 forintja, s ha rendszeresen takarékpénztárba tette egy vagy kettővel több. Ezen összeg tehet ugyan neki és családjának betegség vagy munkahiány esetében jó szolgálatot; bevásárolhat egy s más hiányzó házi eszközt, ünnepeken kellemes kirándulásokat tehet stb.; de bizony megöszülhet, míg oly tökére tesz szert, hogy abból mülhelyt állíthasson vagy nyugalmába helyezze magát. 2000 forint megtakarítása éppen 30 évbe kerülne nem számítva ide a baleseteket, mely oly nagy időközben számtalanszor előfordulhatnak, s azt sem, hogy a fáradalmas napimunka után többször kísértetbe eshetik, mi a tőkét jelentékenyen igénybe veheti, sőt egészen megsemmisítheti.

Ha azonban százan összeszerik megtakarított filléreiket (mire nézve a legkényelmesebb alkalom s kétségbe vonhatlanul a legnagyobb megnyugvást nyújtó alap egy helybeli segélyegylet. Szerk.) a dolog mindjárt más fordulatot vesz. Ahelyett, hogy harminc évig kellene várni, míg a pénzt üzletbe lehet fektetni, ez megtörténhetik három hárnap alatt. A pénzt nem takarékpénztárba hagyva, hanem üzletbe fektetve jól és lelkiismeretes kezelés mellett nem 3-4, hanem hatannyi kamatot fog hajtani. A megtakarított pénznek ily módoni egyesítése és úzletre fordítása, a közremunkálás rendszerének technikai jelentősége annak első stádiuma.

Már most, hogy lehet a munkások közt a takarékoság ösztönét fölkelteni s a takarékoság gyakorlatát előmozdítani.

Először az által, hogy lehetővé tesszük nekik a takarékoságot, másodsor, hogy megmutatjuk nekik a takarékoság előnyeit; harmadsor, hogy segítjük őket megtakarított pénzüiknek legcélszerűbb alkalmazásába, végre ha serkentjük és apo-

lunk bennök vágyakat szélesebb ismeret, műveltség, erényesség- és földi boldogságra, szóval társadalmi erősbülésre.

Világos, hogy a munkások ezen magasabb tulajdonokat és nemesebb kulturát az utca sarkán el nem sajátítják. Mehet a munkás százszor végig Párizs legfényesebb utcáin, bizony ott mint munkás tán semmit s mint ember igen keveset gyarapodik. Nem szólok Angliáról, kol a szólás-szabadság nem levén sem időhöz, sem térhez kötve, még az utca sarkán is lehet tanulni. Akárhányszor bukkanhat az ember egy hadanázó szónokra, ki ugyan többnyire biblia nyelven szónokló pharizens, de igen sokszor művelt és felvilágosodott munkás, ki bajtársait tanítja, ki őket jóra, szépre, nemesre lelkesíti. Mi még nem értünk emyire, de annyira mégis csak megértünk már, hogy saját jól fölfogott érdekünkkel létesített egyesületekben ne szűkölködjünk.

Ha a munkás szükségét érez társas érintkezésre és szívdörögésre, egyetek hiányában kényszerítve van költséges helyre menni. Clubbok alakítása által tehát nemcsak a takarékoságot tesszük lehetővé, hanem egyáltalában a művelődést — annak legtágasabb értelmében — a socialis erősbülést. Alkalom nyílik egyetek által, hogy a műveltebb munkás megbeszélgeti a közremunkálás előnyeit, s annak elveit társaival megismertetheti s így tér nyílik az igazi testvériség s egyetértés megszokására, mi leghatályosabb eszköze a közremunkálásnak. A munkás egyetek valódi iskolákká válhatnak, ha ügyesítő tudományos férfiak, kik egy művelt munkásosztály befolyását a népek haladására méltányolni tudják, azokba eljárnak, népszerű előadásokat tartanak a közgazdaság és művelődés igaz elvéről; ismertetik más nemzetek társadalmi intézményeit, melyeknek összege azoknak nagyságát, előnyét és boldogságát képezi; megutáltatják mindazt, mi a nép anyagi, szellemi izmosodásának gátjaul szolgál; ellenben tanítják mindenre, mi az embert nemesíti s a munkás osztály jobb sorsának megközelíthetése felé hathatós eszközül, támpontul szolgál. — Míg maga az állam mindent meg nem tesz, hogy a munkás amellett, hogy jó, erényes polgár, egyszersmind technikai készütsége mellett ügyes és kombinálni bíró legyen: addig csak az elmondott módok felhasználása nyújthat megközelítőleg biztos alapot a munkásosztály társadalmi erősbülésének eszközölhetésére.

Steiner Gábor.

Helyi hírek.

— Az újonnan megalakult helybeli „Segélyegylet” részvényes tagjai a legközelebb tartott közgyűlés határozata szerint, — előleges költségek fedezésére végett, minden részvény után 20 kr. befizetésére a legrövidebb idő alatt, a pénztári hivatal által tisztelettel felkértenek.

— Függetlenül városi közönségünket azon körül-ményre, hogy az országzserte pusztító s nálunk is mu-

A BUROKBAN SZÜLÖTT.

— REGÉNY, —

(Korrajz Franciaországban 1749-től-92-ig.)

Irtá: S. F.

Ezerbátszáznegyvenkilencben irtak. Egy nyári sötét, zivataros éjszakán, midőn a földetérző menydörögére fölriadt alvó keresztet vet magára, s „miatyánk”-ot mormolva, fordul meg ágyában, — Aix egy félreeső szennyes utcáján a rémséges villámlások fényénél két embert látunk botorkálni. Most egy pár másodpercig tartó villámlás — mintha az egész világ tartalma vett volna lángot, — jól kivehetőleg világítja be a piszkos tájékat, apró, nyomorúságos házak foglalták el a város e részét. Embereink a borzasztó lámpa világát fölhasználva, kémielődve tekintettek körül.

— Hol lakik hát az a vén boszorkány? — kérdé rosz kedvűleg az egyik. — Pokoiba! Az urfi épen a legfuresább időt választja az első üdvözlésre. Csak leg-alább örökre villámlanék, az embernek meg kell valkúlni e szemkápráztató, rémséges változásokban; egy szer fény, azután pillanat alatt vakító sötétség! — Hé! tájékozod-e már magad? — dörmögött folytonosan a fickó.

— Ugyan ne kísértésd az urat, s ne háborgasd az emberek boldog álmát! — szólt esendően a másik: látod azt a fényt ott ama gunyhó ablakában? — a cimora jobbra mutatott kezével — ott lakik madame Renard!

— Te! mondá az előbbi közelebb húzódvá cimborájához: az isten haragjától, — bármint döreg, morog az ég, — nem félek, de megborzadok, ha e vén boszorkányt magam elé képzelem. Azt beszélnek róla, hogy az embert megnyergeli, s éjféltől hajnalig úgy lovagol rajta, mint urunk a paripán. Brrr! Nem szeretném, ha azt a vén aszott-csontját, egy kis kirándulás végett, vállaimra rakná. — Hm! de hogy van az,

hogy ezt a vén banyát, kitől az egész környék úgy fél, mint a kolerától, — olajba nem főzték még?

Embereink ez alatt odaértek a gunyhóhoz, melynek tenyéryni ablakából halvány fény derengett elő; odasimultak a falhoz, s hallgattak: ha valami neszt vehetnének észre. A gunyhóból éles sikoltás hallat szott. Embereink mindketten megrázkódtak.

— Szent Bertalan segits! — mormogá az egyik: az emberek azt beszélik, hogy ez a vén boszorkány keresztietlen gyermekek véreből főz kenőcsöt, s azzal keni meg testét, mielőtt az éjjeli rendes lovaglásra elindulna.

— Ah! az emberek gyáva félelmükben minden esztelenséget összehadának. — Ha minden igaz volna, — mondá a másik: mit madame Renardról beszélnek, úgy urunk saját gyermekét csak nem bizná rá!

— Urunk sem hivatá eddig házához soha, s most is okosabban tenné, ha az istennyilat hívna háza tetjére.

— Verd meg az ablakot! — unszoló embereink egyike.

A másik cimora, kihez e biztatás intézve volt, mélyen zsebébe dugta ökleit. — Szent Antal kedvőrei sem tenném meg, — mondá az ablaktól kissé elhúzódvá: azt mondják, hogy egy gyermek, ki egy alkalommal madame Renard kertjéből almát akart lopni, mindaddig nem birt lejöni a fáról, még csak e vén sátán meg nem elégette a vezeklést.

— Ugyan hagyd el ostoba rémségeidet; madame Renarddal nekem többször volt dolgom, de soha nem harapta el orromat.

— De hát mit keres nála a gyermek sivalkodás?

— Majd mindjárt megtudod, mondá a másik, öklével becsületesen megverve a vén banya ablakát. Madame Renard kinyitá az ablakot s kinyomta rajta fejét. Most egy nagyot villámlott, embereink vonásról vonásra láhatták a vén asszony ripacos arcát, melyen az élet ekéje egy hosszú élet nyomait hagyta hátra.

— Mit akartok? kérdé madame Renard gyenge rekedt hangon.

— Mi gróf Vaillant cselédei vagyunk; urunk parancsoltta, hogy rögtön jöjj velünk, mondá a cselédek bátrabbika, míg a másik háromszoros keresztet hányt magára.

— Mit akarhat Vaillant gróf velem, midőn az ur haragjában menydörög fölöttünk? Mondjátok meg a grófnak, hogy száz évnd már több van fejem fölött, s éjjel gyalog nem szoktam sehova indulni, lábaim vének, aszottak és könnyen eleshetnek az uton, — s mondjátok meg, hogy a vén madame Renard gunyhójában az éjjel két gyermek született, kik a gróf urnak jobbágyai lesznek, s ezeket őrzöm, nehogy halálukkal az uraság rövidsége szenvedjen. Mondjátok amit akartok; azzal fejté visszahúzá s betette maga után madame Renard az ablakot.

— Még a gróf parancsára sem jön, mondá a cselédek egyike: a sátán van vele, hogy nem remeg nyomorult életéért, míg a másik újból és vonakodva verte meg a gunyhó ablakát.

— Hej! öreg asszony, jöjj velünk; mert különben a gróf haragját vonod vén fejedre. Az ablak újból kinyílt s madame Renard kikiáltott: pusztuljatok innen!

— Szerencsétlen! mondá a cseléd: Vaillant grófné vajudik s a gróf azt akarja, hogy örökösét te vedd először kezébe.

— A grófné, mormogá a vén sátán: a gróf örökösét bizza a vén madame Renardra, úgy megyek, lábaim ifjak és erőteljesek; megyek, mondá visszahúzódvá az ablaktól.

— Te, mondá a cselédek egyike, ki még mindig borzongást érzett, ha madame Renardra gondolt; hátha ez a vén boszorkány valamelyünknek vállára rakja el-petyhüdt tagjait s úgy gyalogol velünk a grófi lakig. Brrr! A fogam akaratom ellenére is összekocog, ha rá gondolok.

Ezalatt madame Renard kilépett az ajtón. Kivül üdvözlétére egy nagyot dördült és rémleteset villámlott.

— Csuf idő van a vén madame Renard nem szeret ilyen időben sehova menni.

(Folyt. köv.)

Figyelmeztetés!

Az új kataszteri munkálatok fölülvizsgálata befejeztetvén, azok az 1875. évi VII. t. c. értelmében a kataszteri bizottság hivatalos helyiségében megtekinthetés végett — Hutiray Lajos és Purjesz Náthán urak vezetése alatt — ki vannak téve.

Fölvivatik ennél fogva minden birtokos, hogy azokat megtekintse, s netalán emelendő felszólamlását **f. október 23-áig** az előjáróság megbizottjánál (Hutiray L. és Purjesz N. uraknál) okvetlen bejelentse; mert ezen záros határidő után benyújtott felszólamlások figyelembe vételni nem fognak, s a késedelemből vagy muladékosságból rájuk következhető károkat önön maguknak tulajdonítsák, miután az később orvosolható nem lesz.

Kelt Szentesen, szeptember 29.

Kristó-Nagy István, polgármester.

Budapest, Deák Ferenc-utca 5. Rimaszombat, gömöri Iparbank házában.

BAUM JÓZSEF
férfi ruhazárakára.

A bel- és külföld legnagyobb cégeivel való összeköttetésem által ama kellemes helyzetben vagyok, hogy minden versenyt megállhatok. — Egy egész őszi öltöny, kitűnő jó és tartós szüvegéből csak **22 ft. legfinomabb 30 ftig.**

Más ruhadarabok ugyanazon árvizonyban.
Megrendelések mérték szerint 24 óra alatt eszközöltetnek. — Vidéki megrendelések utánvét mellett a mérték beküldése után posta fordultával. Választott holmik kicseréltetnek.

524
1876 **Arverési hirdetmény.**

A szentesi kir. tettes járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, 1876. évi szeptember 15-én kelt 1614. szám alatt kelt végzése folytán közhírré tétetik, miszerint: Sváb Jakab csongrádi lakosnak, Bihari János és ennek neje Berezvai Julianna, — Gödri Magyar István, — Gila Márton, — Muzsik András és ennek neje Baesa Borbála és Berkecz István szegvári lakosok ellen, 66,000 ft és járuléka iránti végrehajtási ügyében.

- 1) Bihari Jánosnál lefoglalt s 230 ft-ra becsült tehén és lovakból álló ingóság.
- 2) Gödri Magyar Istvánnál lefoglalt és 187 ft-ra becsült lovak tehének, ti-ók és koscskából álló ingóság.
- 3) Berkecz Istvánnál lefoglalt és 58 ft-ra becsült lovak, koscskák és lószerszámokból álló ingóság.
- 4) A szegvári sápi nyomáson levő szőlmalomból és a mellék épületekből Bihari János és Muzsik András tulajdonához tartozó 1041 ft 67 krra becsült $\frac{1}{2}$ része.
- 5) A szegvári nyomáson, a kis Keresztesnél levő 688. számú szőlmalomból és a mellék épületekből Bihari János tulajdonához tartozó 750 ft-ra becsült fele része.
- 6) A szegvári réten levő szőlmalomból és mellék épületekből Bihari János tulajdonához tartozó 625 ft-ra becsült fele része.
- 7) A szegvári 194. számú telekkönyvben 1787. hrsz. alatt 11229/1000 hold, Bihari János tulajdonához tartozó 55 ft 50 krra becsült legelő.
- 8) A szegvári 1489. számú telekkönyvben 1144/a hrsz. alatt 5490/1000 hold, Bihari János tulajdonához tartozó 1287 ft becsült $\frac{1}{2}$ telek föld.
- 9) A szegvári 1491. számú telekkönyvben 1144/b hrsz. alatt 5490/1000 hold, Bihari János tulajdonához tartozó 1287 ft-ra becsült $\frac{1}{2}$ telek föld.
- 10) A szegvári 1578. számú telekkönyvben 1145 hrsz. alatt 10800/1000 hold, Bihari János és Berezvai Julianna tulajdonához tartozó 2706 ft-ra becsült $\frac{1}{4}$ telek föld és tartozékai.
- 11) A szegvári 1615. számú telekkönyvben 1567. hrsz. alatt 101220/1000 hold, Bihari János tulajdonához tartozó 337 forintra becsült legelő.
- 12) A szegvári 1624. számú telekkönyvben 1786. hrsz. alatt 11309/1000 hold, Bihari János tulajdonához tartozó 58 ft 50 krra becsült sápi legelő.
- 13) A szegvári 1627. számú telekkönyvben 1789. hrsz. alatt 3285/1000 hold, Bihari János tulajdonához tartozó 105 ft 50 krra becsült legelő.
- 14) A szegvári 1732. számú telekkönyvben 1568. hrsz. alatt 5632/1000 hold, Bihari János tulajdonát képező 169 forintra becsült legelő.
- 15) A szegvári 1719. számú telekkönyvben 1571. hrsz. alatt 1273 nyszög 81, Bihari János és neje Berezvai Anna tulajdonához tartozó 25 ft-ra becsült szőlők aljábani legelő.
- 16) A szegvári 459. számú telekkönyvben 475. hrsz. alatt Gödri Magyar István tulajdonát képező 500 forintra becsült ház és tartozékai.
- 17) Ugyanazon telekkönyvben 954. hrsz. alatt Gödri Magyar István tulajdonához tartozó 10800/1000 hold, 2186 ft-ra becsült $\frac{1}{4}$ telek föld és tartozékai.
- 18) A szegvári 595. számú telekkönyvben 730. hrsz. alatt 310 nyszög 81 szőlő Gödri Magyar István tulajdonához tartozó 25 ft 75 krra becsült fele része és tartozékai.

- 19) Ugyanazon telekkönyvben 744. hrsz. alatt 358 nyszög 81 szőlőből Gödri Magyar István tulajdonához tartozó 15 ft 50 krra becsült fele része és tartozékai.
- 20) A szegvári 1113. számú telekkönyvben 1927. hrsz. alatt 4399/1000 hold legelőből Gödri Magyar István tulajdonához tartozó 597 ft 50 krra becsült $\frac{1}{2}$ rész.
- 21) Ugyanazon telekkönyvben 2173 hrsz. szám alatt 11995/1000 hold nádasból Gödri Magyar István tulajdonához tartozó 100 ft 414 krra becsült $\frac{1}{2}$ rész.
- 22) Ugyanazon telekkönyvben 2899 hrsz. alatt 702 nyszög 81 Káposztásból Gödri Magyar István tulajdonához tartozó 11 ft 661 krra becsült $\frac{1}{2}$ rész.
- 23) A szegvári 1827. számú telekkönyvben 976 hrsz. alatt 10598/1000 hold földből Gödri Magyar István tulajdonához tartozó 1611 ft 37 $\frac{1}{2}$ krra becsült $\frac{1}{2}$ rész.
- 24) A szegvári 118. számú telekkönyvben 121 hrsz. alatt jegyzett Gila Márton tulajdonához tartozó 700 ft-ra becsült ház és tartozékai.
- 25) Ugyanazon számú telekkönyvben 995 hrsz. alatt 21 hold, Gila Márton tulajdonához tartozó $\frac{1}{4}$ telek föld, a rajta levő szőlmalom és egyéb tartozékai, melyek összesen 5323 ft 50 krra vannak becsülve.
- 26) Ugyanazon telekkönyvben 1915. hrsz. alatt 6784/1000 hold, Gila Márton tulajdonához tartozó 811 forintra 50 krra becsült berki legelő.
- 27) Ugyanazon számú telekkönyvben 2161. hrsz. alatt 2220/1000 hold, Gila Márton tulajdonához tartozó 158 ft 50 krra becsült nádas.
- 28) Ugyanazon számú telekkönyvben 2911. hrsz. alatt 936 nyszög 81, Gila Márton tulajdonához tartozó és 19 forintra becsült Káposztás.
- 29) A szegvári 665. számú telekkönyvben 965. hrsz. 21 hold, Gila Márton tulajdonához tartozó 3865 ft 50 krra becsült $\frac{1}{4}$ telek föld.
- 30) Ugyanazon számú telekkönyvben 1914. hrsz. alatt 6784/1000 hold, Gila Márton tulajdonához tartozó 811 ft 50 krra becsült berki legelő.
- 31) Ugyanazon számú telekkönyvben 2160. hrsz. alatt 2220/1000 hold, Gila Márton tulajdonához tartozó 258 ft 50 krra becsült nádas.
- 32) Ugyanazon számú telekkönyvben 2912. hrsz. alatt 936 nyszög 81 terű, Gila Márton tulajdonához tartozó 19 forintra becsült Káposztás.
- 33) A szegvári 2035. számú telekkönyvben 281 hrsz. alatt, Berkecz István tulajdonához tartozó s 400 forintra becsült ház és tartozékai.
- 34) A szegvári 403. számú telekkönyvben 990/a hrsz. alatt 1080/1000 hold, Berkecz István tulajdonához tartozó 2465 ft 50 krra becsült $\frac{1}{4}$ telek föld.
- 35) Ugyanazon számú telekkönyvben 2001/a hrsz. alatt 3392/1000 hold, Berkecz István tulajdonához tartozó 405 ft 50 krra becsült nádas.
- 36) Ugyanazon számú telekkönyvben 2234/b. hrsz. alatt 1124/1000 hold, Berkecz István tulajdonához tartozó 79 ft 50 krra becsült nádas.
- 37) Ugyanazon számú telekkönyvben 2275/b. hrsz. alatt 460 nyszög 81, Berkecz István tulajdonához tartozó 9 ft 50 krra becsült Káposztás.
- 38) A szegvári 1379. számú telekkönyvben 2221 hrsz. alatt

- 1110/1000 hold, Muzsik András tulajdonához tartozó 77 ft 50 krra becsült nádas.
 - 39) A szegvári 2049. számú telekkönyvben 3044. hrsz. alatt 234 nyszög 81, Muzsik András tulajdonához tartozó 5 forintra becsült Káposztás.
 - 40) A szegvári 2148. számú telekkönyvben 2771. hrsz. alatt 234 nyszög 81, Muzsik András tulajdonához tartozó 5 ft-ra becsült Káposztás.
 - 41) A szegvári 1530. számú telekkönyvben 1147/b. hrsz. alatt 5490/1000 hold földből Muzsik András tulajdonához tartozó 673 ft-ra becsült fele rész.
 - 42) A szegvári 2043. számú telekkönyvben 2220. hrsz. alatt 1140. nyszög 81, Muzsik András és neje tulajdonához tartozó 51 ft-ra becsült nádas.
 1876. évi december 14-ike, szűlség esetén 1877-ik évi január 15-ik napján délelőtt 9 óralor Szegvár község közházánál nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek, a következő feltételek mellett, bíróság el fog adni:
 - 43) Mindenik részlet számú birtok külön fog elárvereztetni.
 - 44) Árverezni kívánók tartoznak az árverezendő birtok részlet becsülésének 10%-tőljárt közpénzben vagy ovadékképen papírban a kiküldött kezéhez letenni, végrehajtható felperes azonban bánatpénz nélkül is árverezhet.
 - 45) Vevők, ha az maga felperes lenne is, tartoznak a vételár $\frac{1}{2}$ -ad részét az árverés napjától számított 30 nap, másik $\frac{1}{2}$ -ad részét 90 nap, harmadik $\frac{1}{2}$ -ad részét 180 nap múlva, mindenkor az árveréstől számított 6% kamataival együtt, kiküldött végrehajtható kezéhez lefizetni, — a bánatpénz az első részletbe fog számíttatni.
 - 46) Vevő a megvett birtokhoz azonnal birtokába és használatába lép, a birtok terhei 5t illetik, azonban a tulajdonjog bekebelezése csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból eszközöltetni.
 - 47) Tartozik vevő az árverésen vett ingatlanon levő épületeket, azon időre, míg a vételár teljesen lefizetve nem lesz, tűzkár ellen biztosítani, annak elmulasztása esetében minden törtéhető károkkért ő felelős. Az árverésen vett birtok átírására vonatkozó illetéket vevő viselendő.
 - 48) Amennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a pprts. 159-ik §-a értelmében vevő vezénylőre és költségre — a befizetett összeg elvesztése mellett — újabb árverés alá becsájtatni és csupán egy határidőnek kitézése mellett, az előbbi becsájtáson alul is el fog adatni.
- A becsúlvál és árverési föltételek az árverés alkalmával fölolvastatni fognak.
- Azon jelzálogos hitelezők, kik ezen telekkönyvi hatóság székhelyén, vagy ennek közelében laknak, fölvivatnak, hogy a vételárfizetés alkalmával képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladási jelentésük be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.
- Végre mindazok, kik a fent körülírt ingatlan iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnek, ezennel fölvivatnak, hogy igénykereseteiket e hirdetmény közzétételének, utolsó napjától számított 15 nap alatt a telekkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, igénylők egyedül a vételár föltételeire fognak utasíttatni.
- Kelt Szentesen, 1876. évi szept. hó 25. napján.
- Aigner Imre, bir. végrehajtó.

KOVÁCS ELEK,
köz- és váltó-ügyvéd.

lakását a Kispiacról folyó hó 17-én Abafy László urnak I t zöldfa-utcai házába teendi át.

A szentesi rom kath. plebéria tulajdonához tartozó, kistőkei 2-od járandóságu, **78 holdból álló tanyaföld,** 3 egymás után következő évre, kedvező feltételek mellett, haszonbérbe kiadó.

Ertekezhetni: Pintér Jánossal. IV. t.

REINIGER JAKAB, bites ügyvéd,
tisztelettel tudatja a n. é. közönséggel, miszerint **ügyvédi irodáját** Szentesen, Füchsl József urnak I. t. 231. sz. a. házában f. évi okt. hó első napján megnyitotta.

Üzlethelyiség változtatás.

Van szerencsém tudomására hozni a nagyérdemű közönségnek, miszerint **vegyes kereskedésemet és a nagy tőzsdét,** saját házamba, a volt Weisz Márton-féle házba tettem át, hol is mindenféle fűszer, rövidárak norinbergi, férfi, női és gyermek-cipők, edény és üveg jutányos áron és pontos kiszolgáltatás mellett kapható. — Midőn a nagyérdemű közönségnek eddig tanusított bizalmaért köszönetemet nyilvánítom, kérem továbbra is becses pártfogásukat.

Czukkermann Bernát.

ÜZLETHELYISÉG VÁLTOZTATÁS!

Tisztelettel hozom a nagyérdemű közönség tudomására, miszerint üzletemet a Weisz házból dr. Pollák Sándor házába, Czukkermann Bernát eddigi bolthelyiségébe — tettem át.

A t. közönség becses pártfogását továbbra is kérve, vagyok tisztelettel Szentesen, 1876. okt. 14. **Weisz Bernátné.**

Alulírott tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, miszerint asztalos üzletemet, mely a szegedi orsz. kiállításon **érdeméremmel** lett kitüntetve, Szentesen, vásárhelyi utca, Horváth Bálint házába tettem át.

Elfogadok megrendeléseket mindenféle épület, butor- és bolti berendezésekre; ugyszintén mindenmemű javitást és butor-tisztítást a legjutányosabb áron.

Papp Károly, asztalos.